

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждель: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Вдвіничче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на роу вулиць Пritchard і Mcgregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and Mcgregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВИБРАНІ ПРИСЯГЛІ ВІДДАЛИ СПРАВУ КОМПАРТІЇ ПІД СУД

В п'ятницю, 23 жовтня, справу 9-ох тороптонських товаришів, керівників компартії, розглядали вибрані присягі, які мали встановити, чи справа йде перед вищий суд, чи ні. Присягі сказали, "три біл", тобто, що справа йде перед суд. Значить, що суд відбудеться на початку листопада.

Перед судом стануть дев'ять комуністів: Тим Бак, Том Юен, Маколом Брус, Сем Кар, Матвій Попович, Іван Бойчук, Том Касик, М. Голіський і А. Т. Гил.

Стануть вони перед суд за приналежність до "незаконної організації", хоч ця організація — комуністична партія — до цього часу ніколи ще не була проголошена поза законом і зараз не є проголошена. І проте на прелімінаторному переслуханні суддя визнав, що ця організація є "незаконна", раз він передав справу до суду. Присягі також, видно, визнали, що комуністична партія є організація "незаконна", коли передали справу вищому суду.

Кожна розумна людина — для цього не конче треба буди суддею — скаже: треба перше проголосити саму партію незаконною, а коли вже її після того її члени та провідники такого рішення не визнають, треба їх арештувати й карати згідно з "демократичними" законами. Навіть в часі війни, коли було проголошено революційні робітничі організації "незаконними", тоді тільки почали вилучувати та судити їхніх провідників і членів.

Нині "демократія" робить навпаки. Бо й часи нині не такі, як були 12—13 літ тому назад. "Демократія" нині не та, що була тоді. Війна нині не та, що була в 1918 році. Війна нині класова. На фронті боротьби стоїть армія в півмільйона безробітних, що голодна й холодна бореться за кусок хліба, за право на життя — а з другого боку стоїть озброєна законами й крисами армія, що обороняє право на позбавлення мільйонів людей права на роботу й на життя, що обороняє право вислизку й насильства над трудящими.

І що ж тоді говорять про те, чи дана організація законна чи незаконна. Оборонці "справжньої демократії", оборонці "бритійських традицій", "Гайд-парку", обурювалися на генерал-поліція Дрепера за те, що він розбиває публічні мітинги в Торонто — а розбивав він вже не тільки комуністичні, але й інших організацій. Дев'ять попи й рабини почали "бунтуватися", професори університету запротестували, мовляв, Дрепер поламав британські традиції, й коли комуністи винні, то треба їх поарештувати й судом доказати, а не поліційним клубом... От, наприклад, як у нас в Лондоні, в Гайд-парку — там воля, там говори, що хочеш.

Зараз ці пані замовкли. Зараз вони не протестують. Більш того — зараз вони кажуть, що якраз це правильний шлях, що його розпочала влада проти комуністів. Може не один з них зараз виступить на суді в ролі "експерта", щоб доказати, що комуністична партія й її доктрини противляться "бритійській традиції" про волю організації, слова й зібрань.

Бо що ж ми зараз бачемо в самій Англії? Бачимо арештування комуністів, розбивання робітничих демонстрацій й поліційних голів, наїзди на робітничі організації, захоплення й поліцію редакції комуністичної газети "Дейлі Воркер", встановлення цензури для революційної преси і т. ін. В Портсмуті заарештували комуністів Алісона й Шеффера, в Лондоні заарештували Генінгстона, голову т-ва безробітних. В Борнлей, де кандидат вищого провідник партії праці, провідник опозиції "національного" уряду, "райт-гонорейбі" Артур Гендерсон, арештовано й запакковано на три місяці Розу Смит, як дуже впливову промовницю.

Орган комуністичної партії "Дейлі Воркер" виходить вже з білими плямами під британською "демократією" так само, як і під польським фашизмом, з тою хіба різницею, що в Польщі газету цензурує державний цензор, а в Англії цензурує власник тої друкарні, що в ній газета друкується. Від коли збунтувалися матроси англійської флотії, від тоді невідомо "Дейлі Воркерів" ані слова згадувати про воєнну флотію, ані про армію. Невідомо, бо комуністична партія допомагає для всіх воєнних флотії й сухопутних воєнних поліційних прав, прав формувати свої групи поліційних партій, брати участь у всіх робітничих мітингах та демонстраціях; формувати корабельні чи батальйонні комітети, що доглядали й поклали воєнних; не вживати воєнних, ні матросів проти робітників в часі страйків; відновлення скали платні, що існувала до вересня 1925 р.; скасування церковних військових парадів і т. ін.

Отже такого британська "демократія" не визнає й замкнула комуністичній газеті рота взагалі навіть згодувати про такі речі, як матроси й військові, зробивши за це відповідальним власника друкарні. Поза тими характерними квітами британської "демократії" щось коло 60 робітників сидять в тюрмі в самому Глестго та чекають суду за участь в "розрухах".

З цього ми бачимо, що не тільки канадської, але й британської "демократії" змінилось обличчя, й тепер вже ці професори, ні попи не протестують проти арештування комуністів за приналежність до "незаконної організації", хоч тої організації й до цього часу ніхто ще "незаконною" не проголосив.

Це, більше чим певно, буде зроблено за одним замахом на суді в Торонто напочатку листопада.

Чому аж тепер, після десяти літ існування Комуністичної Партії Канади проголошують її нині "незаконною"?

А чому тепер державна поліція стріляє в ширну майнерську демонстрацію? Чому вона розбиває робітничі мітинги, демонстрації й голови робітників?

Тому, що страшна економічна криза, всі наслідки якої капіталісти звалюють на плечі трудящих, гонять робітників на бойові демонстрації, страйки, й мова цих демонстрацій, мітингів та страйків є відмінніша від тої, що були кілька років тому назад. Тому, що комуністична партія дає провід цій боротьбі трудящих.

Тому напочатку листопада в Торонто судитимуть не тільки 9-ох провідних товаришів, не тільки комуністичну партію, але цілий революційний рух робітників і незможних фермерів Канади.

Тому трудящі маси повинні дружно стати в обороні своїх прав, масовими мітингами та демонстраціями протестувати проти суду в Торонто над комуністами й стаючи в обороні комуністичної партії та власних прав організуватися й боротися проти скаженого наступу капіталу, проти його диктатури.

НАЙВАЖЛИВІШЕ В СЕГОРІЧНІЙ ЛИСТОПАДОВІЙ КАМПАНІЇ

В нинішній листопадовій пресовій кампанії є найважливішими три справи:

- 1. Кампанія за збиранням задовжених передплатників.
- 2. Відновлення передплатників.
- 3. Кампанія за новими передплатниками.

Чому ми ставимо на першому місці справу задовжених передплатників, а не, скажемо, нових?

Діло в тому, що у нас є дуже великий відсоток задовжених передплатників. Щороку передплатники задовжуються. Але до того "щороку" — цього року економічна криза надто болісно вдарила по робітниках, а це підірвало до решти той бюджет, з якого робітник передплатував свою газету.

Це кожному зрозуміло, це зрозуміло й нам. Але де ж виді? Газета одна й друга мусять існувати, бо вона нині потрібна робітникам, як колинебудь передтим. Газета ж існувати не може, коли її передплатники задовжуються, головна газета робітників, яка ніяких інших побічних фондів, крім пресового фонду — не має.

Задовжена ж передплата просто нищить газету. Нищить тому, що за той папір, який робітникові послано через чотирі місяці чи два газету, за чотирі місяці, за друк і за пошту заплачено, бо вони на борг газеті нічого не дають. Якщо компанія може ще почекаати за парі один місяць, то почта нічого не чекає — везеш до неї газету, вези й гроші. Так само й багато інших речей, що звязані з друкуванням газети.

І чим же за все це платити, коли передплатник довгує? Ясне запитання — правда? Платити позиченими грошми — довго також не можна бо й позичати довго не вдасться й позичені треба видавати.

Тому то, не дивлячись на нинішні тяжкі часи, треба докласти всіх старань, щоб такі задовжені передплатники платили, це є перше й найголовніше. Коли задовжені передплатники вирівають свою передплату, то видавництво впершу чергу зможе вирівнати нею задовженість друкарні.

Друге — це відновлення передплатників.

Кожний той передплатник, що платить за газету згорі наперед на цілий рік, чи на півроку — він платить за те, щоб йому приходила газета, значить його зложенню наперед передплату платиться за папір, за все, що звязане з друкуванням, за пошту, робітникам і т. ін. В цілому світі водиться так, що передплату за газету платиться завжди згорі наперед. Ніяка буржуазна газета не йтиме вам навіть одню день більше, як заплачена за нею передплата (судя зовсім не враховується жовтблагісної преси). Навіть багато робітничих газет, головню в Європі, дотримуються тої систе-

КЛАСОВІ БОЇ В АНГЛІЇ

БЕЗРОБІТНІ ДЕМОНСТРУЮТЬ ПРОТИ ЗМЕНШЕННЯ ІМ ДОПОМОГИ "НАЦІОНАЛЬНИМ" УРЯДОМ МЕКDONALDA.

БОРІТЬБА ЗА ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР МІЖ ПОЛІЦІЄЮ Й ДЕМОНСТРАНТАМИ В ЛОНДОНІ.

Події в Англії притягають до себе увагу всієї міжнародної робітничої класи. Уже понад десять років вистигає всевітньо історичний злам у робітничому русі Великої Британії. Тепер він почався. Робітничі класи в масових демонстраціях й сутичках та боях з поліцією позбувається накинених їй ілюзій про парламентську демократію, віри в ватажків парламентської "опозиції" та трейд-юніонів. У цьому — основний сенс подій, що відбуваються в Англії.

Пошли шляхом німецьких "ліво-лівоїх" соціал-фашистів. Завдання "ліво-лівоїх" полягає в Англії в тому, щоб перекаждати відходиві робітників, які лівішають, від партії праці та їх переходові до революційної боротьби, до комунізму.

У таборі буржуазії — зовсім нечуваній в історії англійських буржуазних партій хаосу. У цих обставинах англійська компартія ставить собі завдання не тільки викрити маневри Гендерсона — Мекстона — Мек-Доналда, а й правильно оцінити динком парламенту — цим "храном волі", перед будинком конгресу профсплоку у Брістолі, в Манчестері, в Глестго тощо. Вона заарештовує керівників руху — комуністів, чинить погром у редакції комуністичного органу "Дейлі Воркер". Буржуазія намагається розбити, розкласти, дезорганізувати своїм апаратом насильства й руками реформістів — робітничі маси. Але наступ буржуазії на робітничу класу, не може не підсилити опір робітничої класи й перехід робітників у контр-наступ. Компартія в цих умовах ставить собі за завдання — утворити революційний єдиний фронт робітничої класи на підприємствах, у проспілках, на біржах праці, утворити єдиний фронт робітників, салдатів, матросів, дрібних службовців — для боротьби проти генерального наступу буржуазії. Компартія виступає з твердою програмою дій. Вона ставить собі за головне й корінне завдання — мобілізацію мас, на відверту боротьбу проти капіталу. До партії тепер прислухаються мільйони робітників. Підсилюється потік нових тисяч до її лав.

Та ж сама боротьба, тільки в іншому місці.

Досвід першого й другого "робітничого" уряду та політичного "миру в промисловості" (єдиний фронт профспілкової бюрократії з підприємцями проти робітників) — навчальна маса багато чого. Період, коли з доручення буржуазії при владі був другий "робітничий" уряд, був період найлоїтшої економічної кризи. Робітничі маси побачили, що цей уряд ніяк не борювався проти справ буржуазії перекласти тягар кризи на плечі пролетаріату. На загальне визнання самої буржуазії, цей уряд був кращим знаряддям проведення наступу капіталу на робітничу класу.

В потужних страйкових виступах текстильників, гірників 1930—31 р. р. робітничі маси по суті стали на шлях боротьби проти "робітничого" уряду. Страйки гірників Кемберленду, Шотландії, Південного Велзу — провіщали близьку зріньку великих революційних класових виступів англійського пролетаріату.

У відповідь на демагогічну п'ятакформу Гендерсона й Бресфордів про плянове господарство за диктатури буржуазії, партія сміливо ставить перед робітничою класою питання про Радянську Англію, як єдиний вихід із кризи для робітничої класи.

Завданням наших організацій, кожного читача "Укр. Роб. Вістей" є здобути цих робітників, як читачів, як нових передплатників для своєї преси. Для цього треба якраз широко використати нинішню знижку передплати для цілорічних передплатників.

Ось ті головні завдання, які стоять перед нами в листопаді. Треба зроби ти ударники! Треба про них говорити й широко висновати на всіх мітингах, концертах, представленнях. Треба, щоб кожний читач "Укр. Роб. Вістей" взяв їх під увагу й запитав себе: котре з повище сказаного дотичить мене? І дав на ті запитання позитивну відповідь. — виконавши їх зглядом своєї преси.

Волиць.

ТРУСИ І АРЕШТИ В КОВЛІ.

22 вересня вночі перевела поліційна і мундурова поліція труси в помешканні "Окр. Союзу Кооператив" у Ковлі, у директора Ю. Токарського, у Марусі Частухини, та серед ковальської міщанської молоді, шукаючи за антипаштетовою літературою, матеріялами влбуховими і т. п. Арештованих директора Токарського, Юрка Барта та П. Хилевського по двох днях випущено. Задержані П. Вітрик, Лісневич Г. та інші сидять в тюрмі. Труси тісно звязані з доносом укр. газети під заголовком "Ой не гаразд у Ковлі".

ВИНЯТКИ З ІНВЕСТИГАЦІЇ ЕСТЕВАНСЬКОЇ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ

Мисливство за дикими звірами в Африці не має стільки пригод, як має пригод суддя Вілі з королівської комісії, провадячи інвестицію майнерського положення в естеванському дистрикті. Переглядаючи бонк-гавзи в деяких майнах, чи бонк-гавзи в деяких майнах, суддя дістав деякі преверкрасні взірці блошиць. Переглядаючи деякі матраци, блошиць у них найдено цілі гнізда. Кажуть, що деякі, головню великої породи, були привезені сіпінаром кілька років тому, ще передтим, як та компанія передала майни нинішнім власникам.

Провадити "королівську" інвестицію не є легка справа. Перед суддею демонстровано спосіб вистрільовання вугілля, але з огляду на ціліне здоров'я судді, виконано тільки одну третину звичайної сили. Вистріль. Чорний порох, вода, дим. Коли майнер, що стріляв, почав оглядати місце, він побачив, що судді нема. Потім почув хлопання, плювання, неначе якесь дередісторичне створіння пробивалося через стіну печеру — майнер поспішив на допомогу й найшов, як суддя задихаючись, засліплений топився в воді.

Суддя взяв деякі крадці взірці, які, як повідомляють з неурядових жерел, будуть віддані до зоологічного департаменту Ендерсового уряду.

В винятковому інтерв'ю з кореспондентом "Воркера" суддя заявив, що коли його дослідити й вистарчаючи, щоб виблїти поліцію, то це є цілковито неможливо зробити в справі блошиць.

Т. Ю.